

George R.R. Martin

SERIES PHIM TRUYỀN HÌNH ĐƯỢC TRÌNH CHIẾU TRÊN HBO

GAME OF THRONES

2a

TRÒ CHƠI VƯƠNG QUYỀN

Hậu duệ
của Sư Tử Vàng

GAME OF
THRONES®
Trò chơi vương quyền

A CLASH OF KINGS (A SONG OF ICE AND FIRE, BOOK 2)

Copyright © 1999 by George R. R. Martin
Published by agreement with the author c/o The Lotts Agency, Ltd.
All rights reserved.

TRÒ CHƠI VƯƠNG QUYỀN 2A
HẬU DUỆ CỦA SỰ TỬ VANG

Bản quyền tiếng Việt © 2012 Công ty CP Sách Alpha

ISBN: 978-604-59-0151-9

Thiết kế bìa: Nguyễn Vũ Thiên Thanh
Biên tập viên Alpha Books: An Chi - Linh Vũ

Không phần nào trong xuất bản phẩm này được phép sao chép
hay phát hành dưới bất kỳ hình thức hoặc phương tiện nào
mà không có sự cho phép trước bằng văn bản của Công ty CP Sách Alpha.

Góp ý về sách, liên hệ về bản thảo và bản dịch: publication@alphabooks.vn
Liên hệ hợp tác về nội dung số: ebook@alphabooks.vn
Liên hệ hợp tác xuất bản & truyền thông trên sách: project@alphabooks.vn
Liên hệ dịch vụ tư vấn, đại diện & giao dịch bản quyền: copyright@alphabooks.vn

GEORGE R. R. MARTIN

GAME OF
THRONES^(2A)
Trò chơi vương quyền

HẬU DUỆ CỦA SỰ TỬ VÀNG
Cẩm Chi dịch

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

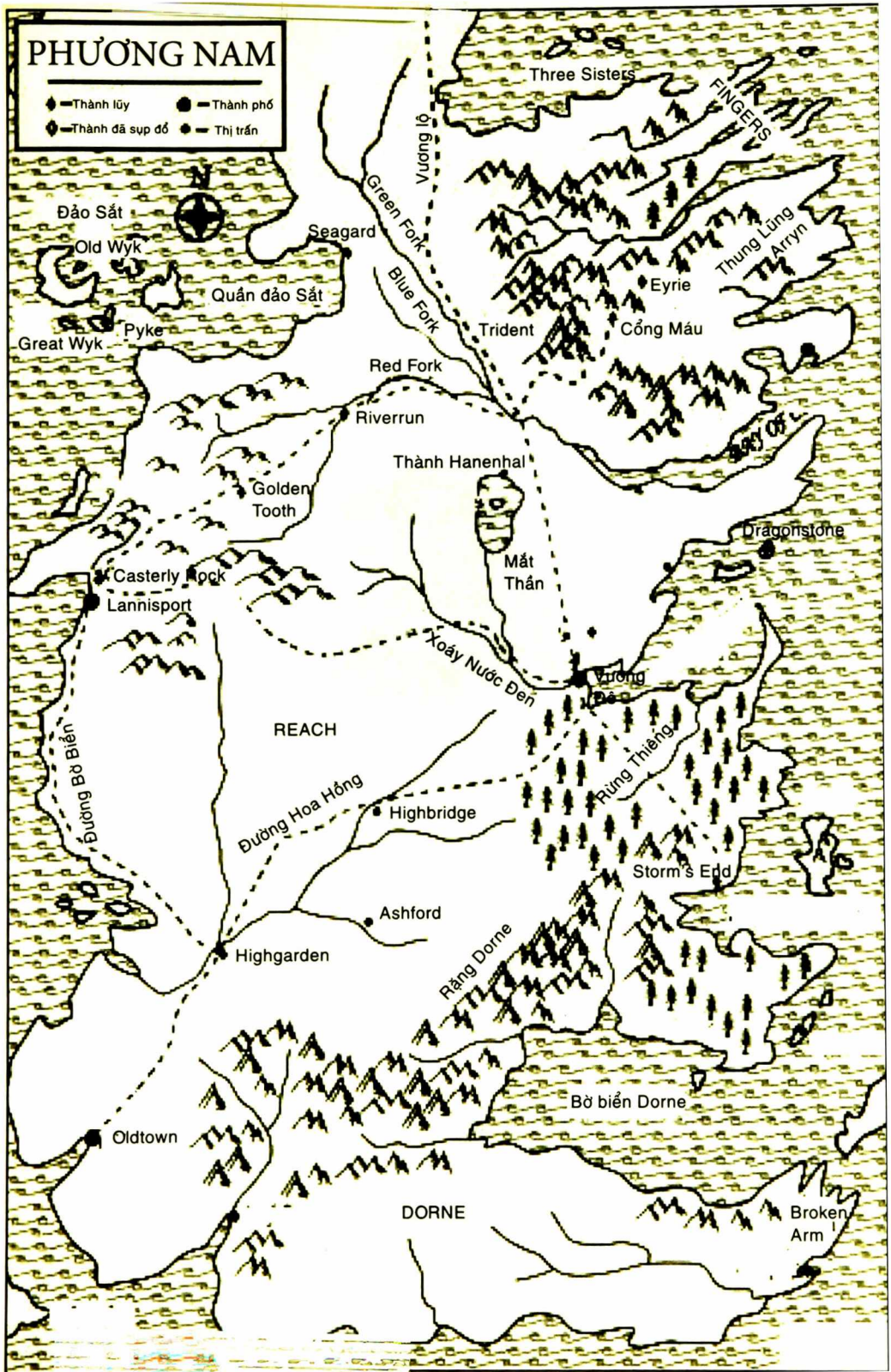
PHƯƠNG BẮC

- ◆ Thành lũy
- Thành phố
- ◇ Thành đá sụp đổ
- Thị trấn

PHƯƠNG NAM

- ◆ Thành lũy
- Thành phố
- ◆ Thành đã sụp đổ
- Thị trấn

NGHE TA GÂM!

MỞ ĐẦU

Duôi sao chổi quét qua bầu trời lúc rạng đông, một vết đỏ cắt ngang các vách đá lởm chởm của Dragonstone trông như một vết thương trên nền trời tím hồng.

Vị học sĩ đứng trên ban công lộng gió bên ngoài phòng ngủ. Đây là nơi lũ quạ thường tới sau khi bay một quãng đường dài. Phân quạ vương vãi trên những miệng máng xối trang trí cao tới ba, bốn mét ở hai bên, chúng có hình chó ngao và rồng bay, hai trong số hàng ngàn quái thú được dựng trên tường thành của pháo đài cổ này. Lần đầu tiên đến Dragonstone, đội quân tượng đá kỳ cục đó từng làm ông khó chịu, nhưng nhiều năm trôi qua và ông đã cảm thấy quen dần. Giờ ông coi chúng như những người bạn cũ. Cả ba cùng nhìn lên bầu trời như báo điềm chẳng lành.

Vị học sĩ không tin vào những điềm báo. Thế nhưng... dù đã ở tuổi này, Cressen chưa bao giờ nhìn thấy ngôi sao chổi nào sáng như vậy, với một màu kinh khủng, màu của máu, lửa, và hoàng hôn. Ông tự hỏi những máng xối kia đã từng nhìn thấy sao chổi như vậy bao giờ chưa. Chúng đã ở đây từ trước ông

rất lâu rồi, và sẽ vẫn tiếp tục ở đây nhiều năm nữa sau khi ông ra đi. Giá mà tượng đá biết nói...

Điên rồ thật. Ông ngả người vào bức tường chắn răng cưa, dưới kia sóng biển đang vỗ ầm ì, và dưới những ngón tay ông là đá đen xù xì, thô ráp. *Những miệng máng xối biết nói và điềm báo trên bầu trời. Ta là kẻ già nua sắp hoàn thành sứ mệnh của mình, giờ lại trở nên phù phiếm như thời con trẻ.* Chẳng lẽ sự thông thái mà cả đời ông vất vả tích góp đã mất dần cùng với sức khỏe và sự dẻo dai của ông rồi sao? Ông là một học sĩ, được huấn luyện và gắn bó với Thành Citadel vĩ đại của Oldtown. Phải làm thế nào khi thứ mê tín dị đoan chiếm lấy trí óc, như thế ông chỉ là một gã nông dân dốt nát?

Nhưng... nhưng... giờ đây sao chổi thiêu đốt cả vào ban ngày, trong khi những cột hơi nước màu xám không ngừng phụt lên từ những miệng phun trên núi Dragonmont phía sau lâu đài, còn hôm qua một con quạ trắng từ Citadel tới mang theo những tin tức đã được tiên đoán từ lâu, nhưng cũng không kém phần đáng sợ báo hiệu mùa hè đã kết thúc. Điềm báo, tất cả đều là điềm báo. Quá nhiều điềm báo để có thể phủ nhận. *Chúng có ý nghĩa gì?* Chúng khiến ông muốn bật khóc.

“Maester Cressen, chúng ta có khách.” Pylos nói khẽ, như thể phải miễn cưỡng gián đoạn dòng suy tưởng uy nghiêm của Cressen. Nếu biết những điều ngớ ngẩn đang lấp đầy tâm trí ông thì có lẽ anh ta đã gào lên. “Công chúa muốn xem con quạ trắng.” Đúng rồi, giờ Pylos gọi con bé là công chúa vì cha con bé là vua. Vua của một tảng đá phụt hơi giữa đại dương mênh mông mặn mò, nhưng vẫn là một vị vua. “Tên hề cũng đi cùng ạ.”

Vị học sĩ cao niên quay lưng về phía bình minh, một tay vẫn vịn trên con rồng bằng đá để có thể đứng vững.

“Giúp ta ngồi lên ghế và cho họ vào.”

Pylos giữ cánh tay ông và đỡ ông vào. Thời trai trẻ, Cressen rất hoạt bát, nhưng giờ ông đã gần 80 tuổi, chân ông yếu và không còn đứng vững nữa. Hai năm trước, có lần ông bị ngã vỡ một bên xương hông, và nó chưa bao giờ thực sự lành lại cả. Năm ngoái ông bị ốm, thành Citadel đã cử Pylos từ Oldtown tới đây, chỉ vài ngày trước khi Lãnh chúa Stannis cô lập hòn đảo nhỏ... để giúp việc cho ông. Đây là họ nói thế, nhưng Cressen biết sự thật. Pylos tới đây để thay thế khi ông qua đời. Ông cũng chẳng quan tâm. Ai đó sẽ phải thay thế vị trí của ông, nhưng ông không nghĩ lại sớm đến vậy...

Chàng trai trẻ giúp ông ngồi sau chông sách và đóng giấy tờ trên bàn. “Đưa cô ấy lại đây. Thật khiếm nhã khi để một cô gái phải chờ đợi.” Ông phẩy tay, một cử chỉ lơ mờ của sự hối thúc từ người đàn ông đã không còn nhanh nhẹn nữa. Bàn tay ông đầy nếp nhăn và những chấm đồi mồi, làn da mỏng đến nỗi có thể nhìn thấy cả mạch máu và từng đốt xương bên dưới. Và chúng mới run rẩy làm sao, đôi bàn tay khéo léo và rắn chắc một thời...

***

Khi Pylos quay trở lại, cô gái tiến vào cùng anh ta với vẻ ngượng ngùng như thường lệ. Đằng sau cô, gã hề vừa lê chân vừa nhảy cóc những bước đi ngang kỳ cục. Trên đầu hẳn là chiếc mũ hiệp sĩ làm nhái từ một cái xô thiếc, với đôi gạc hươu cắm lên trên và những chiếc chuông bò treo lủng lẳng. Mỗi